

[Finansministeren.]

meget vigtigt, og at vi bør søge dem forøget. Det er derfor også regeringens hensigt at stille ændringsforslag herom, forstået på den måde, at de konkrete bevillingsforslag, finanslovsforslaget indeholder, vil blive foreslået udvidet, så de samlede u-landsydelse når op på de 150 mill. kr., jeg nævnte i fremsættelsestalen. Der er på forslaget plads hertil inden for de afsatte reserver, således at der ikke bliver tale om en overskridelse af finanslovsforslagets totale udgiftsbeløb.

Ordføreren for de radikale, det ærede medlem fru Grethe Philip, havde et ønske om, at lovforslagene ledsagedes af en beregning over de administrative omkostninger, som følger af lovforslagene. Jeg kan henvise til, hvad jeg allerede har givet udtryk for over for det ærede medlem hr. Thestrup, nemlig at jeg er ganske enig i, at ethvert forslag, som fremsættes — og det må gælde, hvad enten det har form af en særskilt bevillingssag eller et lovforslag — bør ledsages af en så fyldig oversigt som muligt over konsekvenserne i finansiel henseende. En sådan analyse kræver imidlertid til tider en meget dybtgående undersøgelse, og det gælder her ligesom det gælder med hensyn til spørgsmålet om byrdefordelingen mellem stat og kommune, at de gældende refusionsregler også må tages i betragtning, og at man må gå problemerne meget nøje igennem, inden man tilrettelægger en praksis, som gerne skulle holde på lidt længere sigt.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen var utilfreds med de store og stigende forsvarsudgifter, og det har næppe, som han selv sagde, overrasket nogen her i det høje ting. Men når det ærede medlem er kommet til det resultat, at forsvarsudgifterne er fordoblet siden 1948-49, må jeg oplyse, at det ærede medlem vist har fået fat i et forkert tal. Det ærede medlem sagde, at samtlige militærudgifter her i landet var 216 mill. kr. i 1948-49; dette tal er imidlertid kun statens udgift til civile anlæg, medens forsvarsudgifterne androg 321 mill. kr. Jeg vil bede det ærede medlem selv slå efter i oversigten fra det økonomiske sekretariat og se, at han har læst forkert. Det rigtige tal giver altså ikke en fordobling, men en seksdobling, medens samtlige statsudgifter ikke, som det ærede medlem mente, var

femdoblet, men derimod vokset $6\frac{1}{2}$ gang fra 1948-49 til 1966-67. Det ærede medlem har således på dette punkt givet et, skal vi sige noget fortegnat billede af udviklingen.

Det ærede medlem siger også, at når man nu skal have kreditlættelse, betyder det på godt dansk, at befolkningen skal indskrænke sit forbrug, for at man kan tillade større investeringer for erhvervslivet. Jeg synes, det beror på en misforståelse. Hensigten med kreditlættelsen er jo ikke mindst at skabe bedre finansieringsvilkår for boligbyggeriet, altså for et meget væsentligt område inden for det private forbrug. Fortsætter vi med den nuværende kreditstramning, er der vel ingen tvivl om, at netop boligbyggeriet vil blive ramt. Det er jo et af de væsentlige momenter i hele den debat om kreditstramningen, som foregår nu, at hvis der ikke finder en lættelse sted, kan vi risikere, at boligbyggeriet i det kommende år vil komme ned på en 30.000-35.000 boliger om året, og vi er jo alle enige om, at vi skal holde en kvota på i hvert fald mindst 40.000 boliger om året. Derfor synes jeg ikke, betragtningen er rigtig; det må være en misforståelse.

Jeg vil også gøre opmærksom på, når man diskuterer dette spørgsmål om kreditstramningen, finanspolitikken og kreditlæmpelsen, at flere store organisationer inden for fagbevægelsen i den allerseneste tid meget stærkt har opfordret regeringen og folketinget til at gennemføre den nødvendige finanspolitiske ændring netop med henblik på at få lettet kreditstramningen. For regeringen er det afgørende, at der skabes de bedst mulige forhold for beskæftigelsen. Det drejer sig om at sikre beskæftigelsen og dermed også indtægterne for flest mulige lønmodtagere og i øvrigt også for de selvstændige inden for erhvervslivet. Men det kan kun gøres, hvis der samtidig føres en fornuftig økonomisk politik, som bl. a. indebærer, at man gennemfører en rimelig finanspolitik til støtte for den pengepolitik, man vil føre. Dette drejer sig først og fremmest om det næste finansår, men det vil, som jeg har understreget, også være af stor betydning, at der allerede nu tages skridt til en læmpelse af kreditstramningen, og derfor har regeringen fremsat sine lovforslag om afgiftsforhøjelser m. m.

Det ærede medlem hr. Rimstad var meget